

Του Χρήστου Επάμ. Κυργιάκη



«Οι συνδικαλιστές πρέπει να πρωτοπορούν και όχι να αρνούνται την αξιολόγηση», υποστηρίζει καλοπροαίρετα φίλος αγαπημένος μαθαίνοντας τα της εκπαίδευσης από τα ΜΜΕ.

«Οι συνδικαλιστές δεν θέλουν την αξιολόγηση», γράφει και πληκτρολογεί «καλοπροαίρετα» ο Καθημερινός κονδυλοφόρος.

Σημείο αναφοράς και των δύο δεν είναι άλλο παρά οι περίφημοι «συνδικαλιστές».

Παραβλέπουν και οι δύο, ο πρώτος άθελά του και ο δεύτερος εσκεμμένα, πως η αντίθεση ενάντια στην αξιολόγηση προήλθε, με πάταγο είναι η αλήθεια, από το σύνολο, σχεδόν, του κλάδου των εκπαιδευτικών και όχι από μερικούς «συνδικαλιστές».

Τη μάχη της απεργίας-αποχής την έδωσαν με απόλυτη επιτυχία και συνέπεια καταφέρνοντας μία από τις πιο σημαντικές ήττες στην «ατσαλάκωτη» και κυριλέ κυβερνητική και νεοφιλελεύθερη λογική του σχολείου της αγοράς και της μπίζνας, οι «απλοί» και «ανώνυμοι», όπως συχνά τους αποκαλούν, εκπαιδευτικοί.

Αυτοί που τα τελευταία δέκα χρόνια είδαν τους μισθούς τους να εξανεμίζονται τα δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα να καταργούνται, και τη λάσπη προς το πρόσωπό τους να πετιέται ασταμάτητα.

Αυτοί που έχουν γίνει, εκτός από εκπαιδευτικοί, γραμματείς, ερμηνευτές νόμων, γραφειοκράτες με ειδικότητα στο να συμπληρώνουν φόρμες, ψυχαναλυτές και ψυχολόγοι δικοί τους μα και των μαθητών, των παιδιών τους και των μελών των οικογενειών τους.

Είναι οι ίδιοι που γυρνάνε σε τρία, τέσσερα και πέντε σχολεία, για να συμπληρώσουν ωράριο, οι λεγόμενοι αόρατοι συνάδελφοι που μόνο οι «προγραμματιστές» ξέρουν τα ονόματά τους

στα σχολεία που πηγαίνουν και που δεν προλαβαίνουν ούτε μια ανθρώπινη φιλική και συναδελφική σχέση να χτίσουν.

Είναι όλοι αυτοί οι εργαζόμενοι-λάστιχο που έχουν ένα σκασμό προϋπηρεσία στα δημόσια σχολεία αλλά θεωρούνται ανίκανοι από το επίσημο ευνομούμενο κράτος να συνεχίσουν να «γράφουν» προϋπηρεσία αλλά με όρους εργασιακής ασφάλειας και μονιμότητας. Γιατί ούτε τα κενά καλύφθηκαν ούτε οι αναπληρωτές εξαφανίστηκαν.

Δεν είναι άλλοι παρά αυτοί οι μοναδικοί που με το φιλότιμο, την αυταπάρνηση και τον «επαγγελματισμό» τους κράτησαν, κρατάνε και θα εξακολουθήσουν να κρατάνε όρθιο το δημόσιο σχολείο, ανοιχτό σε όλα τα παιδιά, χωρίς αποκλεισμούς, κόντρα σε ρουφιάνους και ρατσιστές.

Η ελάχιστη βάση εισαγωγής έδειξε το δρόμο και η τράπεζα θεμάτων θα έρθει να τον ασφαλοστρώσει

Στους καλοπροαίρετους που ζητάνε από τους εκπαιδευτικούς να πρωτοπορήσουν, η απάντηση, επίσης καλοπροαίρετα, είναι πως μονίμως πρωτοπορούν ζητώντας και διεκδικώντας:

Ολιγομελή τμήματα για να μπορούν να ασχολούνται πολύ περισσότερο με το κάθε παιδί και τις μαθησιακές του ανάγκες.

Ουσιαστικές συνεχείς δωρεάν επιμορφώσεις, και εκπαιδευτικές άδειες με αποδοχές για να μπορούν όλοι όσοι το επιθυμούν να διευρύνουν με δωρεάν μεταπτυχιακά προγράμματα τους ορίζοντες και τις γνώσεις τους χωρίς να χρειάζεται να ξοδεύουν μια περιουσία σε σεμινάρια και μεταπτυχιακά επί πληρωμή.

Πρόσληψη προσωπικού για γραμματειακή υποστήριξη ώστε να μπορούν οι εκπαιδευτικοί να ασχολούνται μόνο με το μαθησιακό-γνωστικό κομμάτι και τις ανάγκες των μαθητών και όχι της εκάστοτε γραφειοκρατικής διοίκησης.

Σύγχρονα βιβλία και αναλυτικά προγράμματα σπουδών σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες των ανθρώπων για πραγματική γνώση και μόρφωση και όχι σύμφωνα με τις ανάγκες της αγοράς σε δεξιότητες.

Σχολεία σύγχρονα, αντάξια των μαθητών και των κόπων των γονιών τους που φορολογούνται άγρια, με εργαστήρια, γυμναστήρια, θέατρα, μουσικά όργανα, αίθουσες προβολών πλαισιωμένα από τους αντίστοιχους εκπαιδευτικούς εικαστικών μαθημάτων αλλά και μαθημάτων κοινωνικών επιστημών.

Στους «καλοπροαίρετους» κονδυλοφόρους που επίσης ζητάνε από τους εκπαιδευτικούς να «πρωτοπορήσουν» και να δεχτούν την αξιολόγηση της κυβέρνησης και των διεθνών οργανισμών η απάντηση βγαίνει αβίαστα.

Η «αξιολόγησή» τους ή η «αποτίμησή» τους ή η «ανατροφοδότηση» τους, μόνο πρωτοπορία δεν συνιστά. Ίσα-ίσα που παραπέμπει ευθέως σε Μεσαίωνα καθώς προβλέπει, **κατηγοριοποίηση εκπαιδευτικών και σχολείων, κατάργηση, ή συρρίκνωση σχολικών μονάδων, μείωση χρηματοδότησης, μείωση μισθών, απολύσεις**, δηλαδή, καίριο χτύπημα στο δημόσιο σχολείο και τις παροχές του. Σημαίνει ασφυκτική πίεση προς τους εκπαιδευτικούς και στραγγαλισμό της **παιδαγωγικής ελευθερίας** την οποία επιβάλλεται να έχει.

Η «αξιολόγησή» τους θέλει να μετατρέψει τον εκπαιδευτικό σε έναν κυνηγό μαγισσών που αντί για σκούπα θα καθαλάνε ηλεκτρονικές φόρμες αποτίμησης και στατιστικών στοιχείων και που το μόνο για το οποίο θα νοιάζεται είναι το πώς θα «φέρνει» ζεστό χρήμα στο σχολείο αναζητώντας χορηγούς και υλοποιώντας «προγράμματα».

Η «αξιολόγησή» τους σημαίνει **περισσότερα παιδιά εκτός δημόσιου σχολείου**, απροστάτευτα στις ορέξεις είτε των αφεντικών είτε των ιδιωτικών σχολαρχών.

Η **ελάχιστη βάση εισαγωγής** έδειξε το δρόμο και η **τράπεζα θεμάτων** θα έρθει να τον ασφαλοστρώσει.

Αν τα προηγούμενα δεν οδηγούν στον σκοταδισμό και τον στραγγαλισμό του δημόσιου σχολείου, τότε ο εθνικός μας λεξικογράφος πρέπει να ψάξει για νέες λέξεις και ορολογίες.

Όπως και να το δει κανείς, είτε καλοπροαίρετα είτε «καλοπροαίρετα», οι εκπαιδευτικοί ήταν, είναι και θα είναι αυτοί που θα πρωτοπορούν.

Για αρχή, θα ευχηθούν «καλές διακοπές και καλό καλοκαίρι», στους εμπνευστές της αξιολόγησης και στους υποστηρικτές της νέας προσπάθειας για εφαρμογή της.

Μάλλον όλοι οι παραπάνω πρέπει να ετοιμάζονται για άλλη μία ήττα, αυτή τη φορά ακόμη

πιο σκληρή, οδυνηρή, μια ήττα τελειωτική.